

Wiadomości Międzynarodowe

Adoratorki Krwi Chrystusa

Rok XXIV – Wydanie 5, maj 2022

Informacje Międzynarodowa ASC – Zarząd Generalny - Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Rzym

www.adoratrici-asc.org

redazioneasc@adoratrici-asc.org

Lima, Peru
4-28 Luglio 2017

Obchodząc Światowy Dzień Ziemi

Zostałyśmy zaproszone do obchodów Światowego Dnia Ziemi 22 kwietnia. Rozpoczęty w 1970 roku w celu uwrażliwienia świata na znaczenie ochrony zasobów naturalnych Ziemi, zmiany klimatu i zanieczyszczenia (wody, powietrza i gleby), w ostatnich latach zdołał zmobilizować ponad miliard ludzi w 193 krajach członkowskich ONZ.

Wkład w ten proces jest również zasługą zachęty papieża Franciszka, który publikując swoją encyklikę Laudato Si' wniósł solidny wkład. Tegoroczny temat to Inwestowanie w naszą Planetę.

Zaproszenie do świętowania Dnia Ziemi jest wezwaniem do świętowania Trójcy Świętej, czyli świętowania Ojca, który stworzył wszechświat i ziemię, aby ludzie mogli tam żyć w harmonii ze wszystkimi stworzonymi istotami; uczcić Syna, który przychodząc na ten świat wziął go na siebie i odkupił; i celebrowanie Ducha Świętego, który od początku czasu, unosząc się nad wodami, tchnie w niego życie. Świętowanie zmartwychwstania Chrystusa w 2022 r. oznacza również, że kobiety i mężczyźni naszych czasów będą słuchać tego, co św. Paweł mówi do Rzymian: „jęku stworzenia, które cierpi bóle rodzenia, oczekując z ludzkością na odkupienie”. Transformacja, której pragniemy, musi nastąpić poprzez nasze osobiste wybory, rozeznanie potrzeb i wzmożoną czujność. Otaczająca nas dewastacja spowodowana nieokiełznanym konsumpcjonizmem, użyciem broni i arogancją nie może pozostawić nas obojętnymi. Chcemy przyjąć to wezwanie w świetle zmartwychwstania Chrystusa, prosząc Go o wewnętrzną siłę i odwagę prostoty życia, potrzeb,

zmysłów i dzielenia się. Z Papieżem Franciszkiem chcemy się modlić w ten sposób.

Wszechmocny Boże, jesteś obecny w całym wszechświecie

i w najmniejszym z twoich stworzeń.

Obejmujesz swoją czułością wszystko, co istnieje.

wylej na nas moc swojej miłości,

abyśmy mogli chronić życie i piękno.

Napełnij nas pokojem, abyśmy mogli żyć

jak bracia i siostry, nie krzywdząc nikogo.

O Boże ubogich,

pomóż nam ratować opuszczonych i zapomnianych na tej ziemi, tak cenny w twoich oczach.

Przynieś uzdrowienie do naszego życia,

abyśmy chronili świat, a nie żerowali na nim,

abyśmy siali piękno, a nie zanieczyszczenie i zniszczenie.

Dotknij serc

tych, którzy szukają tylko zysku

kosztem ubogich i ziemi.

Naucz nas odkrywać wartość każdej rzeczy,

być napełnionym bojaźnią i kontemplacją,

rozpoznać, że jesteśmy głęboko zjednoczeni

z każdym stworzeniem

gdy podróżujemy w kierunku Twojego nieskończonego światła.

Dziękujemy za bycie z nami każdego dnia.

Zachęcaj nas, modlimy się, w naszej walce

o sprawiedliwość, miłość i pokój. (Laudato Si n. 246)

S. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Wydawca

Wydawca

◇ Obchodząc Światowy Dzień Ziemi

Przestrzeń Zarządu Generalnego

◇ Namacalne znaki zmartwychwstania

Ze Świata ASC

◇ Synod słuchania: radość, nauka, nadzieja ...

◇ Modlitwa za Ukrainę

◇ Światowy Dzień Wody

◇ Drogocenna Krew i Jan Merlini: Instytuty Bari i Viterbo razem dla Marii De Mattias

Spis

1	◇ Pomoc uchodźcom z Ukrainy	7
	◇ Pielgrzymka i wycieczka do „kolebki” naszego Regionu	9
	Przestrzeń JPIC/VIVAT	
2	◇ Laudato Si' Platforma działania	10
	W Zgromadzeniu	
3	◇ Kalendarz Zarządu Generalnego	12
4	◇ Rozpoczęcie posługi nowego zarządu	12
5	◇ Urodziny: Świętujmy życie	12
6	◇ Wróciły do Domu Ojca	12

Namacalne znaki zmartwychwstania

Poniedziałek Wielkanocny, 18 kwietnia był pamiętnym dniem dla Adoraterek Wspólnoty Międzynarodowej i Wspólnoty Nowicjatu. Zarząd Generalny chciał dzielić ten czas razem, odwiedzając ciekawe Sanktuaria Lanciano i Manoppello. W świetle Zmartwychwstania nawiedzanie znaków obecności Pana na tej ziemi było doświadczeniem i darem, który pomógł nam zgłębić tajemnicę miłości, którą Chrystus wylał za każdą z nas. Grupa opuściła dom generalny o 6:00 rano i po przejściu przez nowicjat wyruszyliśmy do Lanciano. Malowniczy krajobraz pasma górskiego Majella, ze szczytem Gran Sasso, oferował czarującą panoramę tętniącą życiem, która ożywiała pielgrzymkę i modlitwę. Odmówiliśmy poranną modlitwę i po postoju na autostradzie dotarliśmy do Lanciano przed godziną 10:00. W kościele św. Franciszka, gdzie przechowywane są relikwie pierwszego znanego i najważniejszego Cudu eucharystycznego (VIII w. n.e.), obejrzałyśmy film, w którym dowiedziałyśmy się więcej o tym, co wydarzyło się w tym zakątku świata 13 wieków temu. Tłumaczenie zapewniła s. Patizia Pasquini. Chwiejna wiara tego brazylijskiego mnicha, o którym nie są znane żadne inne szczegóły poza jego wewnętrznym kryzysem, przekształciła się w znak obecności dla wszystkich potomnych. Ten chleb i wino przemienione w Ciało i Krew, gdy patrzył, niepokoiły go i nadal szokują wszystkich, którzy stoją przed tymi relikwiami. Następnie uczestniczyliśmy w Eucharystii, którą animowały Adoratorki, a nowicjuszki prowadziły śpiew. Po Mszy św. grupa spędziła godzinę adoracji przed ołtarzem za relikwiarzem. Podobnie jak Maria Magdalena przy pustym grobie, również uklękliśmy, aby adorować Pana, który postanowił pozostać pośród nas, w naszym codziennym życiu, w namacalnych znakach chleba i wina, dzięki którym wiemy, że jest obecny i nas karmi. Podczas naszej modlitwy szczególnie przyzywałyśmy mocy Krwi Jezusa o dar pokoju dla całej ludzkości.

Natym ekscytacja się nie skończyła. Wczesnym popołudniem, zaraz po obiedzie, grupa udała się do Manoppello, Sanktuarium Świętego Oblicza.

Jest tu przechowywana kolejna niezwykła relikwia, znak zmartwychwstania Pana.

Po niedawnych badaniach Iniane płótno bisiorowe przechowywane w Sanktuarium zakrywało twarz Jezusa, gdy Jego ciało znajdowało się w grobie. W chwili Zmartwychwstania światło rzucane przez Jego twarz, jak na zdjęciu, pozostawiło Jego wizerunek odcisnięty na płótnie (który z natury jest nieprzepuszczalny dla wody i dlatego nie można go nawet namalować). Jego wizerunek odpowiada dokładnie twarzy objawione przez Całun.

Celebrując te znaki, Eucharystię i oblicze Chrystusa w tym okresie wielkanocnym, pogłębimy nasze zrozumienie daru miłości Ojca do ludzkości, Jego namacalnej obecności, Jego Opatrzności, która w ciągu wieków i historii objawia się tym, którzy otwierają ich serca do Niego. Zmartwychwstanie Jezusa pozostaje aktem wiary, który należy zaakceptować i wybrać, a następnie kochać. Radość zalewająca nasze serca, rozgrzewająca je, jest niewypowiedzianym znakiem Jego żywej obecności w nas i świadectwem o Nim wobec świata.

S. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Synod słuchania: radość, nauka, nadzieja ...

Wspólnota ASC pracująca w parafii Matki Bożej z Nazaretu w Manacapuru, w diecezji Coari w Amazonii, odpowiedziała na wezwanie Papieża Franciszka nowym Synodem „Kościoł synodalny, komunია, uczestnictwo i misja”, uczestnicząc w Procesie Słuchania. Chcę podzielić się moim doświadczeniem, podkreślając radości doświadczane w tym procesie, czego się uczę i zdobywam jako Młodsza Siostra ASC drugiego roku. Jako członkini grupy słuchaczy na poziomie parafialnym i diecezjalnym opowiem w szczególności o doświadczeniach, jakie miałam i mam z dwiema wspólnotami Base Christian, z którymi jestem najbardziej związana: São Cristóvão (św. Krzysztof) i São João Batista (św. Jan Chrzciciel). Proces słuchania rozpoczął się w listopadzie zeszłego roku, kiedy jako parafia przygotowaliśmy się do wniesienia naszego wkładu w zgromadzenie diecezjalne. Przede wszystkim doznałam radości, widząc wspólnoty zaproszone do udziału w procesie synodalnym i przyjmując zaproszenie, ponieważ w świecie, który ma tendencję do zamykania się w swoim egoizmie, ci ludzie chcą być razem, aby dzielić się swoimi spostrzeżeniami, marzeniami, nadziejami, obawami i sugestiami. Cieszę się również, że czują się zaspokojeni w poczuciu, że są reprezentowani, gdy słyszą ich pomysły dzielone w większych grupach, ponieważ w procesie synodalnym musimy być wierni głosom grup, które słuchamy. Pamiętam José, rybaka z zawodu i koordynatora jednej ze wspólnot bazowych i chociaż nie ukończył studiów akademickich, ma dużą mądrość w koordynowaniu wspólnoty i wyrażaniu swojej wiary. Kiedy zobaczył przedstawiciela zgromadzenia parafialnego prezentującego wkład swojej wspólnoty, podziękował mi i powiedział: „Siostró, moje serce jest przepełnione radością i nadzieją widząc,

że wszystko, o czym rozmawialiśmy, zostało wypowiedziane na zgromadzeniu”.

W tej ważnej posłudze słuchania nauczyłam się, jak ważne jest towarzyszenie wspólnotom, co pozwala mi nadal wierzyć, że bliskość, spotkanie i osobiste zaproszenie przynoszą owoce. Doświadczylam tego i w rezultacie mamy wiele osób entuzjastycznie nastawionych do uczestnictwa, w tym grupę młodych ludzi, którzy są już integralną częścią jednej ze wspólnot. Odczuwam obecność Boga w ludzkiej Bożym poprzez miłość dzieci, które ze mną rozmawiają, dorosłych wspierających mnie w tej posłudze,

niektórzy są także otwarci na słuchanie moich radości i wyzwań, a także przez świadectwo osób starszych, które z radością przyczyniają się do wspólnoty, dzieląc się swoimi darami, jak ma to miejsce w przypadku osiemdziesięcioletniego mężczyzny, który gra na gitarze, aby animować nasze spotkania i celebracje liturgiczne.

Dzięki temu procesowi odnawiam moje nadzieje na uczestnictwo w coraz większym stopniu w Kościele, który pozwala wszystkim uczestniczyć, w którym każdy ochrzczony poprzez swoje szczególne powołanie czuje

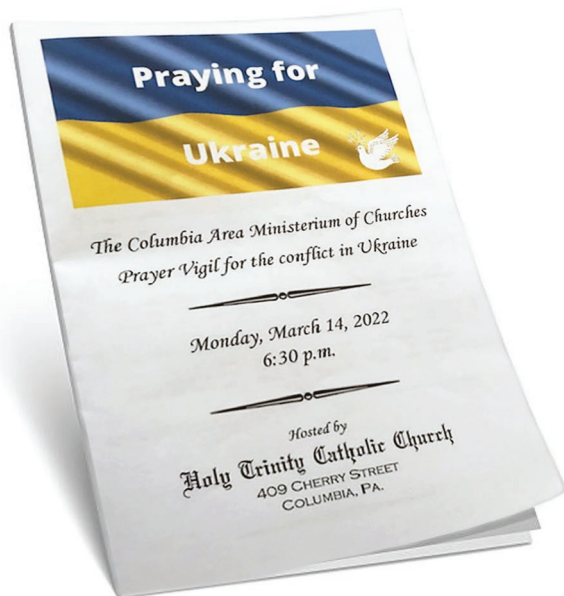
się zaangażowany w zmiany i procesy, które prowadzą do życia. Cechą charakterystyczną osób z grup, o których mówiłam i która daje nam nadzieję, jest chęć uczenia się. To ludzie otwarci na nowe możliwości i doświadczenia. Niektóre z nich mają przed sobą długą drogę, ale nie są przyzwyczajeni do jednolitości.

Z wdzięcznością Bogu za przebytą drogę i pragnieniem kontynuowania przygotowań do synodu, kończę to dzielenie się uczuciem jedności ze wszystkimi Adoratorkami na całym świecie, które w taki czy inny sposób doświadczają tego samego..

S. Maria Neurice Silva de Oliveira, ASC

Modlitwa za Ukrainę

W poniedziałek 14 marca 2022 r. ponad 250 parafian i członków wspólnot z różnych wyznań chrześcijańskich zebrało się w kościele Świętej Trójcy na czuwanie modlitewne za ludność Ukrainy. Obecni byli także Ukraińcy z różnych obszarów diecezji. Był tam biskup ukraiński z Jenkintown z kilkoma księżmi. Z radością powitaliśmy Biskupa Pomocniczego Ukraińskiej Katolickiej Archidiecezji Filadelfii.

Pastorzy z Kościołów Regionu Columbia przybyli podczas nabożeństwa, aby modlić się i zastanowić się nad cierpieniem i potrzebami ludzi. Po każdej modlitwie śpiewano pieśń o pokój. Biskup pomocniczy ukraińskiej katolickiej Archidiecezji w Filadelfii, ks. Andrij Raby, mówił o swojej ojczyźnie i o tym, jak wiele cierpień przechodzi jego lud z powodu rosyjskich żołnierzy. Poprosił o modlitwę za nich i potrzeby kraju. Mówił o tym, ilu jego ludzi uciekło już do sąsiednich krajów. Musieli odejść tylko z kilkoma niezbędnymi rzeczami. „Ta wojna jest zła... pochodzi od diabła” – powiedział biskup Raby. Ukraina jest pokojowym, samowystarczalnym krajem.

To było bardzo poruszające, modlitewne czuwanie. Miałam przywilej powitania i rozmowy z biskupem, kiedy przybył. Potem zapytałam o jego imię, a on powiedział biskup Raby. Ups! Moja

twarz zrobiła się czerwona, a potem oboje się roześmialiśmy. Tak łatwo było z nim rozmawiać.

Ostatnią rzeczą, jaką powiedział mi bp Raby, kiedy odchodził, było: „Proszę siostró módlcie się, módlcie się mocno za nasz lud i módlcie się, aby pokój przyszedł bardzo szybko”. Potrzebujemy twoich modlitw.

Dziękuję ks. Stephenowi Kelly, proboszczowi parafii Świętej Trójcy i ks. wikariuszowi Kościołów Obszaru Columbia.

S. George Ann Biscan, ASC

Światowy Dzień Wody

22 Marca 2022

Światowy Dzień Wody został zainicjowany przez ONZ po konferencji w Rio i był obchodzony po raz pierwszy w 1993 roku. Od 1992 roku 22 marca został wybrany jako dzień pamięci o znaczeniu i eksploatacji zasobów wodnych naszej planety przez ludzi.

[...]

Temat wybrany na Światowy Dzień Wody 2022 to „Wody podziemne: uczyn niewidzialne widzialnym”. [...] Wody podziemne stanowią 99% zasobów słodkiej wody w stanie płynnym i pokrywają połowę objętości wydobycia wody krajowej przez ludność świata i około 25% całości wykorzystywanej w rolnictwie. W miarę pogarszania się zmian klimatycznych wody podziemne będą miały coraz większe znaczenie. Musimy współpracować, aby w zrównoważony sposób zarządzać tym cennym zasobem.

[...]

Celem tego dnia jest uświadomienie ludziom, że obecnie żyją bez dostępu do czystej wody oraz uświadomienie konsekwencji marnowania wody.

Jedną z naszych usług, bardzo ważnych jako ASC jest edukacja i podnoszenie naszej zbiorowej świadomości. Poprzez naszą szkołę możemy rozwijać tę świadomość w naszej młodzieży. W Światowy Dzień Wody zorganizowałyśmy ciekawy okrągły stół dla naszych uczniów gimnazjum w Instytucie Przenajdroższej Krwi w Bari.

Dzięki wkładowi dr Pisani, sędziego i dr Leotty, dyrektora morskiego Bari, nasi studenci drugiego roku zbadali przy tej okazji temat ochrony niebieskiego złota naszej planety. Dr Pisani, zajmujący się zanieczyszczeniem wody, przypomniał wszystkim, jak ważna i cenna jest woda, przypominając o jej różnych znaczeniach i wykorzystaniu jako źródła energii. Zmusił nas do zastanowienia się nad tym, że to niebieskie złoto (olej nazywa się czarnym złotem), nie jest nieskończone i odnawialne, ale przede wszystkim nad powagą zanieczyszczenia wody.

Po wyjaśnieniu organizacji i funkcji Kapitanatu Portu płk Leotta opowiedział o swoim zaangażowaniu w ochronę naszego morskiego ekosystemu. Dzięki wykorzystaniu nowych

technologii, takich jak drony, marynarka wojenna jest w stanie zidentyfikować zanieczyszczone obszary i zlecić nurkom interwencję tam, gdzie niektóre gatunki zwierząt są zagrożone. Interesujący jest projekt „sieci duchów”, polegający na odzyskiwaniu sieci do łowienia ryb porzuconych na dnie morza przez kutry rybackie.

Dzięki tej najciekawszej historycznej i kulturowej wycieczce na temat znaczenia wody, mając świadomość, że jest ona ograniczonym zasobem i wezwanie do indywidualnych zachowań, które należy przyjąć w celu ochrony tego cennego zasobu, wszyscy jesteśmy wezwani do odpowiedzialności za zasoby naszego wspólnego domu oraz dla obecnych i przyszłych pokoleń. Mamy nadzieję, że uważny udział młodzieży może stać się z czasem owocnym ziarnem, poczynając od przykładu i zachęty nas dorosłych.

S. Liana Campanelli, ASC

Instytut Przenajdroższej Krwi w Bari i Instytut Jana Merliniego razem dla Marii De Mattias

Odnowa naszego poczucia przynależności do rodziny Adoratorek Krwi Chrystusa, a jednocześnie rozwijanie naszych umiejętności komunikacyjnych, były celami inicjatywy, w którą zaangażowały się dwa Instytuty scholastyczne, koordynowane odpowiednio przez s. Francescę Palamà i prof. Agatę Severi. Spotkanie on-line pomiędzy Instytutem Przenajdroższej Krwi w Bari i Instytutem Jana Merliniego w Viterbo wirtualnie zgromadziło piątą i szóstą klasę obu szkół w dniu 4 marca, w 178 rocznicę otwarcia pierwszej wspólnoty ASC i pierwszej szkoły.

Zjednoczone codziennym pragnieniem wiernego odpowiadania na wartości św. Marii De Mattias, obie szkoły dały swoim uczniom niezbędną możliwość poznania i interakcji, które przyczyniają się do rozwoju ludzkiego i kulturowego jednostek. Po stworzeniu nieformalnego środowiska uczenia się, uczniowie dzielili się uczuciami i osobistymi historiami, dobrze wykorzystując swoje indywidualne osiągnięcia w opanowaniu języka włoskiego i demonstrując swoje umiejętności debatowania w całkowicie naturalny sposób. Pobudzając samoświadomość, kreatywność i autonomię, młodzi ludzie doświadczyli, jak fascynujące i konstruktywne jest wzajemne słuchanie i opowiadanie historii. Otwartość serca i umysłu przynosi same pozytywne rezultaty i pozwala pozbyć się wrodzonych i często nieumotywowanych lęków. Entuzjazm, podyktowany poczuciem, że jest się bohaterem

spotkania rówieśników, w rzeczywistości potwierdził ich żywą potrzebę zobaczenia siebie w sieci wspólnych historii i myśli.

Wspaniale było prowadzić naszych uczniów do refleksji nad wczorajszą szkołą z czasów Marii De Mattias i dzisiejszą, poważnie zagrożoną przez pandemię i wojnę. Idea obalania barier fizycznego dystansu do tworzonych relacji między ludźmi idącymi wspólną ścieżką pojawiła się jako zdrowe wykorzystanie technologii i forma efektywnej współpracy w zakresie rozwoju człowieka.

Rocznica założenia wspólnoty i szkoły przez Marię była odpowiednią okazją do podjęcia tak szeroko zakrojonej inicjatywy, aby odzwierciedlić piękno, na które wskazywała nasza Założycielka, bycia otwartym na innych w przekonaniu, że poszukiwanie dobra jest wspólną drogą. Ożywione tym połączeniem w sieć zaangażowaniem, by przełamać izolację i wspierać podstawowe wartości solidarności i współpracy, obie szkoły świadomie zaorały bruzdę, która w imię Marii De Mattias i zainspirowanych przez nią zasad wychowawczych, mamy nadzieję, stanie się podatnym gruntem dla produktywnego siewu dla pokoleń powierzonych zaangażowanym Instytutom i nie tylko.

**S. Francesca Palamà, ASC
Profesor Agata Severi**

Pomoc uchodźcom z Ukrainy

W dniu 9 marca do naszego **domu w Bolesławcu** przyjęliśmy dwie rodziny z Ukrainy: Nastię z synem Miszą, który ma 10 lat. Mąż Nastii pracuje jako marynarz na statku.

Druga rodzina to Alisa z dwoma córkami: 13 – letnią Julią i 20-letnią Anią. Ich ojciec został na Ukrainie i walczy w jej obronie. Alisa skończyła studia ekonomiczne a jej starsza córka Ania studiuje weterynarię.

Młodsze dzieci rozpoczęły już naukę w polskich szkołach w Bolesławcu.

Udostępniłyśmy rodzinom oddzielną część domu, aby czuły się swobodnie: pokoje i oddzielną kuchnię z wyposażeniem do ich dyspozycji. Przygotowują sobie śniadania i kolacje z produktów kupionych przez wspólnotę. Zapewniamy im obiad.

Rodziny są w trakcie załatwiania formalności związanych z pobytem i podjęciem pracy.

Będą przebywać u nas jak długo będzie potrzeba.

Inicjatywy podjęte we wspólnocie:

- Podczas Kapituły Lokalnej wspólnota postanowiła przekazać jałmużnę z kieszonkowego na pomoc uchodźcom z Ukrainy. Pieniądze te zostały rozdzielone na obie rodziny mieszkające w naszym domu.

- Siostry z naszej wspólnoty włączyły się w zbiórkę obuwia i odzieży dla uchodźców przebywających w Bolesławcu

- S. Maria Grygiel i s. Anna Mikołajewicz uczestniczyły w spotkaniu Sztabu Kryzysowego w Bolesławcu, podczas którego ustalano sposób kwaterowania osób, pomoc medyczną. Wyznaczono również organizacje, które będą zbierać dary dla uchodźców.

- S. Anna Mikołajewicz została delegowana przez szkołę, w której pracuje, do wydawania odzieży dla uchodźców.

- S. Anna Mikołajewicz i s. Małgorzata Przybyło pomagały jako wolontariuszki na dworcu kolejowym we Wrocławiu: udzielały pomocy osobom zaraz po wyjściu z pociągu, były tłumaczami, pomagały w kupnie biletów dla tych, którzy jechali dalej, rozdawały żywność i wodę oraz zwyczajnie rozmawiały z nimi i na różny sposób opiekowały się osobami zagubionym w obcym miejscu.

S. Elżbieta Kurnatowska, ASC

W dawnym **Domu Pomocy Społecznej w Grójcu**, gdzie posługują Siostry ASC, zostało przygotowanych 30 miejsc potrzebnych do zakwaterowania uchodźców wojennych.

Nadzór nad pomocą tym ludziom podjęła Kościelna Fundacja

Dobroczyzna im. Ks. Piotra Skargi w Grójcu. W przygotowaniach miejsc noclegowych brało udział wielu wolontariuszy: młodzież szkolna, studenci, ludzie dobrej woli. Oprócz zaangażowania własnych sił i poświęcenia czasu, wiele osób przynosiło też dary materialne w postaci żywności, art. chemicznych, ubrań, zabawek dla dzieci.

Pierwsze osoby przyjechały do nas 10.03.2022r. Na dzień dzisiejszy tj. 16.03.2022r. mamy 25 osób. Głównie są to mamy z dziećmi: Dorośli w wieku 18-60 lat, dzieci od 1 roku życia do 14. Razem z Zarządem Fundacji pomagamy w organizowaniu im najpotrzebniejszych rzeczy, pomagamy też w załatwianiu spraw. Nasi Goście mimo ciężkich przeżyć próbują żyć w naszej rzeczywistości. Bardzo chętnie włączają się w codzienne obowiązki, wspólnie przygotowują posiłki i wspólnie zasiadają do jednego stołu. Wspólnie próbujemy stworzyć domową atmosferę. Oczywiście połączoną z nauką j. polskiego.

S. Ewa Wąsowska, ASC

Nasza **wspólnota w Częstochowie** wyraziła gotowość przyjęcia uchodźców z Ukrainy do miejscowej kapituły. 9 marca, po ponad dwóch dniach podróży, dotarło do nas siedem osób (cztery dorosłe kobiety i troje dzieci) z Charkowa. Byli zmęczeni, ale wypoczęci. W naszej pierwszej rozmowie opowiadali o swojej trudnej sytuacji w Charkowie, o ciągłych bombardowaniach i strachu. Od 24 lutego do 6 marca dzieci ukrywały się w piwnicy i nie wychodziły.

Osoby te mieszkają w części domu przeznaczony dla gości. Mają 3 pokoje, kuchnię i łazienki. Sami przygotowują sobie śniadania i kolacje, a my gotujemy dla nich obiady.

Pierwszego dnia po przyjeździe pomogłam im zdobyć wszystkie potrzebne rzeczy. Posłałam z nimi do szkoły, gdzie uczniowie zorganizowali zbiórkę ubrań, środków higienicznych i lekarstw. Zapisałam 10-letnią Saszę i 11-letnią Aliesę do szkoły, do której uczęszczają od 14 marca. Natomiast 4-letnia Arina uczęszcza do przedszkola. Pomagamy im zarejestrować swój pobyt w Polsce, aby mogli znaleźć pracę. Trudno jest znaleźć pracę, ponieważ w Częstochowie jest wielu uchodźców. Już teraz brakuje miejsc noclegowych.

W niedzielę 13 marca zabrałem naszych parafian do Sanktuarium Misjonarzy Krwi Chrystusa, gdzie odbyło się spotkanie dla wszystkich uchodźców. Była to dla nich okazja do rozmowy i podzielenia się swoimi doświadczeniami. I aby dzieci mogły się razem bawić.

Panie, które z nami mieszkają, pomagają innym uchodźcom. Przez najbliższe 3 dni jadą do Olsztyna, gdzie przebywa i pomaga 80 ukraińskich dzieci z domu dziecka. Opiekują się dziećmi i gotują dla nich.

S. Gabriela Janikula, siostra z naszej wspólnoty, pomagała jako wolontariuszka w jednej ze szkół katolickich w rozdawaniu rzeczy dla uchodźców.

Jako wspólnota postanowiliśmy, że w okresie Wielkiego Postu pieniądze zaoszczędzone z postu we wspólnocie przekażemy Ukraińcom.

Po tygodniu spędzonym z nami na ustach dzieci wreszcie pojawia się uśmiech. Są nam bardzo wdzięczni za przyjęcie i pomoc, którą im okazaliśmy.

S. Alina Bilecka, ASC

Pielgrzymka i wycieczka do „kolebki” naszego Regionu

„Idź odważnie, z ufnością w Panu” – napisała zachęcająco św. Maria De Mattias. Pamiętając o tych słowach, s. Hermina Gantert na prośbę trapisty przywiozła do Banja Luki w Bośni i Hercegowinie swoją małą grupę czterech sióstr, trzech nowicjuszek i kilku kandydatek z Tyrolu w Austrii, s. Franza Pfantera. Czekala na nich mała, tradycyjna bośniacka chata (čardak), która została poświęcona i dedykowana św. Józefowi z Nazaretu 8 października 1879 roku, dzień po ich przybyciu.

Oprócz „Nazaretu” po latach otworzyły inne klasztory i domy, z których część odwiedziłyśmy wraz z naszą formatorką s. Iwaną Husnjak i s. Laurą Cukar w sobotę 2 kwietnia 2022 r.

Na chwilę stałyśmy się częścią niespokojnej, ale pełnej łaski historii naszego Regionu Zagrzeb. Nową Topolę odwiedziłyśmy w klasztorze Świętej Rodziny, który znajduje się obok kościoła św. Józefa. Następnie pojechaliśmy do Budżaku, do klasztoru „Nowy Nazaret”, gdzie odwiedziłyśmy nasze siostry i odbyłyśmy piękne, duchowe spotkanie z naszą założycielką św. Marią De Mattias, której klasztor i kaplica są poświęcone.

Dodatkowo odwiedziłyśmy cmentarz św. Marka, na którym pochowane są nasze siostry, w tym s. Hermina Gantert.

W szczególny sposób doświadczyłyśmy ducha życia zakonnego w największym opactwie trapistów na świecie „Naszej Pani od Morza”, gdzie spotkałyśmy

biskupa Banja Luki dr. Franjo Komarica.

Byłyśmy również szczególnie poruszone naszą wizytą w Petrićevcu, gdzie zwiedziłyśmy klasztor franciszkanów Świętej Trójcy i kościół pod wezwaniem św. Antoniego Padewskiego. Pomimo wielu zniszczeń w wyniku różnych wojen i trzęsienia ziemi, kościół zawsze był odbudowywany. Przypomina nam to pelikan, który wypuszcza własną krew, raniąc się, aby dać życie swoim młodym. Pelikan jest symbolem Jezusa Chrystusa, naszej Zmartwychwstałej Miłości, który z krzyża przelał Swoją krew za zbawienie świata. Jako Adorki Krwi Chrystusa pragniemy nadal nieść tę ofiarę Ojcu wraz z naszą własną za cały świat.

Po powrocie do Banja Luki odwiedziłyśmy parafię Barlovcii zrobiliśmy szybki postój w naszym dawnym klasztorze w Aleksandrovac. Zanim dzień się skończył, ponownie przekroczyłyśmy granicę do Chorwacji i odwiedziłyśmy nasze siostry w Kutinie, po czym wróciłyśmy do domu do naszego „miasta na górze” Ivanečki Vrhovec; pełen nowych doświadczeń i wdzięczności za otrzymane łaski i napotkane osoby..

Ivana Kenjereš, ASC pre-postulantka

Laudato Si' Platforma działania

Laudato Si' Action Platform

US Adorers Study and Reflection Process

Zapytane o proces studiowania i refleksji nad Laudato Si' realizowany w regionie USA, najczęściej podawane jest zdanie „bardziej świadoma”... Doświadczam/doświadczamy ruchu „bardziej świadoma”, który powoduje delikatne dudnienie nawrócenia w naszych umysłach i sercach. „Bardziej świadoma”, co wpływa na zmiany w naszych wyborach i decyzjach, indywidualnie i wspólnotowo. „Bardziej świadoma”, co popycha nas do działań, dużych i małych. „Bardziej świadoma”, co pozwala nam czekać i być cierpliwym w słuchaniu tego, jakie wezwanie i kierunek ma się pojawić.

W odpowiedzi na wezwanie do uczestnictwa w Platformie Działania Laudato Si' Dykasterii ds. Integralnego Rozwoju Człowieka, my, siostry z Regionu USA, połączyłyśmy się z Adoratorkami i innymi osobami na całym świecie i wyruszyłyśmy w 7-letnią podróż w kierunku globalnego zrównoważonego rozwoju w duchu Encykliki Papieża Franciszka Laudato Si'.

Jako pierwszy krok wspierający podróż Platformy Działania Laudato Si, we wrześniu 2021 r. rozpoczęłyśmy comiesięczne studium i refleksję na temat Laudato Si' w świetle Deklaracji naszej Kapituły Regionalnej w 2021 r. Każdego miesiąca wszystkie siostry Regionu otrzymują krótki proces ze wstępem do rozdziału Laudato Si na ten miesiąc. W ramach tego procesu otrzymujemy również refleksyjne pytania do dzielenia się, modlitwę i dodatkowe

zasoby, takie jak artykuły, filmy i serie wykładów do dalszego studiowania. Siostry są zaproszone do udziału w tym procesie w naszej lokalnej wspólnocie, Kręgu Komunii lub indywidualnie, w sposób najlepszy dla każdej z nas. A dla tych, które są zainteresowane, czas udostępniania online w całym Regionie jest ustalany na ostatni tydzień każdego miesiąca. Pod koniec każdego miesiąca siostry proszone są o przesłanie do osób kontaktowych SPOS najbardziej znaczących spostrzeżeń, pomysłów, słów/fraz łączących ze studium, refleksji i dzielenia się. Liczne odpowiedzi otrzymywane każdego miesiąca pokazują intencje i zaangażowanie sióstr w ten proces, a udział 32-50 sióstr w comiesięcznym udostępnianiu online jest ubogacający.

Reakcja sióstr była bardzo pozytywna, stwierdzając, że przeprowadzenie tego studium w całym Regionie było dobre i pomogło nam nadal być „bardziej świadomym” i pamiętać o zasadach zawartych w Laudato Si i pozwolić tym zasadom być tym, co łączy różne problemy, które napotykamy w regionie. Mimo że większość z nas czytała wcześniej Laudato Si, ponowne przeczytanie jej zwiększyło świadomość, która wpływa na nasze decyzje i działania na poziomie indywidualnym i lokalnym. Udostępniono wiele kreatywnych pomysłów, a jedna z lokalnych wspólnot opracowała nawet prowokujące do myślenia slajdy, które zostały wykorzystane w kampanii w mediach społecznościowych.

jako zgromadzenie chcemy reprezentować, wiedząc, że im więcej znajdziemy sposobów na wspólną pracę na poziomie podstawowym, tym większy będzie nasz wkład? Bądźmy ożywieni i kontynuujmy tę „bardziej świadomą” podróż Laudato Si razem, „aby całe stworzenie mogło podążać w kierunku tego pięknego porządku rzeczy, który wielki Syn Boży przyszedł ustanowić swoją krwią”. (Konstytucja ASC)

S. Dani Brought, ASC

W listopadzie, przed oficjalnym uruchomieniem LSAP, zarząd Regionu USA podpisał nasze oświadczenie o regionalnym zaangażowaniu (<https://adorers.org/laudato-si-action-platform-commitment-statement>), które zostało udostępnione siostronom i przyjęte z pozytywnym entuzjazmem i oparte całym sercem. Nasze oświadczenie zostało również przekazane do Dykasterii Promowania Integralnego Rozwoju Człowieka i Konferencji Przełożonych Zakonów Żeńskich, wraz z zamieszczeniem na naszej stronie internetowej i w mediach społecznościowych.

Wysłałyśmy również kopię naszego Regionalnego Zobowiązania LSAP do wszystkich biskupów diecezji, w których jesteśmy obecne. W ten sposób kontynuujemy postępowanie w naszych lokalnych obszarach, dzieląc się naszym charyzmatem ASC i zaangażowaniem, aby pomóc innym stać się „bardziej świadomymi.” To, czego doświadczamy i dzielimy się w tym ogólnie regionalnym procesie, zostanie przeniesione na nasze zgromadzenie w 2022 r. i poza nim jako pomoc aby kierować naszym rozeznaniem i podejmowaniem decyzji w ciągłym rozwoju i realizacji naszego Planu Działania Laudato Si’ na następne 7 lat.

Proces Platformy Działania Laudato Si’ jest podejściem prawdziwie ugruntowanym i dlatego, jako zgromadzenie międzynarodowe, jedno z pytań, które siostry zadały i które zostało tutaj umieszczone... Jak możemy iść naprzód w kwestii międzynarodowej postawy ASC i zaangażowania związanego z Laudato Si? Czy jest jakieś działanie, które możemy podjąć razem, stanowisko, które

Kalendarz Zarządu Generalnego

9-12 kwietnia : S. Nadia odwiedza wspólnoty ASC w Polsce i uchodźców z Ukrainy, których goszczą

20-23 kwietnia: S. Nadia odwiedza wspólnotę ASC w Dokszycach (Białoruś)

26-30 kwietnia: S. Nadia i s. Matija Przeprowadzily wizytacje siostry w Schaan

2-6 maja: S. Nadia uczestniczy w Posiedzeniu Plenarnym UISG

9 maja: Rada generalne wyjeżdża do Stanów Zjednoczonych na wizytację kanoniczną Regionu (19 maja- 20 czerwca 2022).

30 maja: S. Maria Grazia Boccamazzo, sekretarka generalna i S. Monica Rini, ekonomka generalna, wyjeżdżają do Stanów Zjednoczonych, by dołączyć do rady na wizytacji kanonicznej Adoraterek w USA

Śluby Zakonne

Maggio 2022

50 Rocznica Profesji Zakonnej

Schaan

Sr Judith Kuman

India

Sr Mariamma Kunnackal

Sr Salomie Vzhayil

60 Rocznica Profesji Zakonnej

Schaan

Sr Regina Hassler

Nasze najlepsze życzenia i modlitwy

Urodziny: Świętujmy życie

40te urodziny

S. Miloca João Ca

27/05/1982 Gwinea Bissau

50te urodziny

S. Thi Hien Rose Tran

10/05/1972 USA

70te urodziny

S. Joan Stoverink

22/05/1952 USA

80te urodziny

S. Blanka Šturm

10/05/1942 Zagrzeb

S. Maria Marra

12/05/1942 Włochy

90te urodziny

S. Marília Therezinha dos Santos Menezes

24/05/1932 Brazylia

100te urodziny

S. Antonietta Fiorentino

04/05/1922 Włochy

Wrócić do Domu Ojca

03/04/2022	S. Natalija Ivaniš	Zagrzeb
08/04/2022	S. Angela Vese	Włochy
10/04/2022	S. Franciszka Stempak	Wrocław
28/04/2022	S. Maria Natuzzi	Włochy

Wiadomości Międzynarodowe

Adoratorki Krwi Chrystusa

Miesięcznik informacyjny

prowadzony przez

Adoratorki Krwi Chrystusa

Wiadomości Międzynarodowe - Zarząd Generalny

Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Rzym

Rok XXIV, Wydanie 5, maj 2022

Komitet redakcyjny

Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Debora Brunetti

Tłumaczenie:

S. Biljana Kostić - chorwacki

S. Betty Adams - angielski

S. Anastazia Floriani - kiswahili

S. Bożena Hulisz - polski

S. Clara Albuquerque - portugalski

S. Miriam Ortiz - hiszpański

S. Johanna Rubin - niemiecki